

Emman kutsuminen

Noelle Barrus

(Perustuu tositapahtumaan)

Sam työntyi sisään ravintolan ovista. Hänen vatsassaan kurni. Hän oli todella nälkäinen! Tästä ravintolasta sai kaikkein parasta paistettua kanaa. Hänen perheensä tuli usein tänne jalkapalloharjoitusten jälkeen.

Sam ja äiti kävelivät tiskin luo tilaamaan. "Hei, Emma!" Sam sanoi. Emma oli heidän lempitarjoilijansa. Hän oli aina ystävällinen ja kiva.

"Kuinka jalkapalloharjoitus meni?" Emma kysyi hymyillen leveästi.

"Hienosti! Me voitetaan seuraava peli!" Sam sanoi.

"Sinun pitää sitten kertoa minulle kaikki", Emma sanoi.

Sam virnisti, ja hänen perheensä teki tilauksensa. Seuraavalla viikolla Samin joukkue tosiaan voitti! Hän malttoi tuskin odottaa, että pääsisi kertomaan Emmalle. Mutta Emma ei ollut ravintolassa.

Hän ei ollut paikalla seuraavallakaan viikolla. Sam kaipasi hänen näkemistään.

Muutamaa viikkoa myöhemmin Samin perhe meni jälleen ravintolaan. Sam näki Emman siistimässä pöytiä. Hän kiihuhti tervehtimään.

"Olet palannut!" Sam sanoi. "Me ollaan kaivattu sinua."

"Olemme hyvin iloisia nähdessämme sinut jälleen", äiti sanoi.

KUVITUS CHRISTINE M. SCHNEIDER

**Sam halusi
lohduttaa
Emmaa. Mitä
hän voisi tehdä?**

"Kiitos." Emma hymyili, ainakin melkein. Mutta hänen silmänsä näyttivät todella surullisilla.

"Onko kaikki hyvin?" Sam kysyi.

"Ei. Mieheni kuoli. Siksi en ole ollut täällä."

Äiti halasi Emmaa. Emman näkeminen surullisena teki Saminkin surulliseksi.

Kun heidän ruokansa oli valmiina, Sam auttoi tarjottimen kantamisessa heidän pöytänsä. Sam ei voinut lakata ajattelemasta, kuinka surulliselta Emma näytti. Hän istuutui, mutta ruoka ei maittanut lainkaan. Hän halusi, että Emmasta tuntuisi taas paremmalta. Mutta mitä hän voisi tehdä?

Sitten Sam muisti jotakin. Piispa oli antanut pieniä kortteja kaikille perheille kirkossa. Korteissa luki, mihin aikaan ihmiset voisivat katsoa yleiskonferenssia televisiosta tai kuunnella sitä radiosta. Piispa sanoi, että konferenssi oli suurenmoista aikaa tuntea rauhaa.

"Äiti, voidaanko me antaa Emmalle yleiskonferenssista kertova kortti?" Sam kysyi. Jos Emma katsoisi konferenssia, ehkä se auttaisi häntä tuntemaan olonsa hieman paremmaksi.

"Se on hieno ajatus." Äiti otti käsilaukustaan esiin kortin. "Tässä", hän sanoi. "Voit antaa hänelle tämän."

Sam otti kortin äidiltä. Hän käveli tiskille ja kysyi työntekijältä, voisiko hän puhua Emman kanssa.

"Olen pahoillani, mutta hänellä on juuri nyt kiire", mies sanoi.

"Ei se mitään", Sam sanoi. "Voisitko antaa tämän hänelle? Se on kutsu katsoa meidän kirkon erityistä konferenssia." Sam ojensi kortin miehelle. "Sinäkin voit katsoa sitä, jos haluat!"

Mies hymyili. "Kiitos! Huolehdin siitä, että hän saa tämän."

Kun Sam käveli takaisin heidän pöytänsä, hän tunsu sisimmässään lämpimän tunteen.

"Kuinka sujui?" äiti kysyi.

"Emmalla oli kiire, joten annoin kortin toiselle työntekijälle annettavaksi hänelle", Sam sanoi.

"Nyt kaksi ihmistä näkee kortin! Ehkä he kumpikin katsovat konferenssia ja tuntevat rauhaa." ●

Tämä kertomus tapahtui Guamissa.

Keitä sinä voit kutsua tulemaan kirkkoon tai johonkin toimintaan?

